

Ludmila Nikolajevna SEDLÁKOVÁ, rozená Muchina,

se narodila 4. ledna 1935 v Leningradě, kde jako dítě zažila hrůzy válečné blokády.

V letech 1952-1957 vystudovala fyziku – první dva ročníky na univerzitě v Dněpropetrovsku, třetí až pátý ročník na Leningradské státní univerzitě, se specializací na spektroskopii kombinovaného rozptylu.

Na Leningradské státní univerzitě se seznámila s československým studentem Jaroslavem Sedlákem, za kterého se provdala a po ukončení studií společně odjeli do Československa. Narodila se jim dcera.

J. Sedlák se stal pracovníkem Fyzikálního ústavu ČSAV (1972-1978 ředitel ústavu).

L. Sedláková nastoupila v srpnu 1957 nejprve rovněž do Fyzikálního ústavu ČSAV, na místo technika. Od července 1958 však přešla do Ústavu jaderného výzkumu ČSAV v Řeži, na místo specialisty v oboru difrakce; postupně se stala vedoucí skupiny rentgenové strukturní analýzy. Zabývala se např. výzkumem palivových článků a ozářených materiálů.

V roce 1966-1969 byla společně s manželem vyslána na pracovní pobyt do Spojeného ústavu jaderných výzkumů v Dubně. Pracovala v Laboratoři neutronové fyziky, oddělení neutronových měření, ve skupině difrakčních výzkumů E. Mališevského. Na postu náměstka ředitele Laboratoře neutronové fyziky působil v té době (1966-1968) Jan Urbanec.

Po návratu z Dubny přešla v Ústavu jaderného výzkumu ČSAV do skupiny neutronové fyziky vedené J. Urbancem, kde se zabývala neutronovou difrakcí.

Zaměstnankyní Ústavu jaderného výzkumu/jaderné fyziky ČSAV zůstala do konce své profesní kariéry. Nadále profesně spolupracovala s Laboratoří neutronové fyziky Spojeného ústavu jaderných výzkumů v Dubně, kde v 70. a 80. letech realizovala další krátkodobé i dlouhodobé pracovní pobyty. Šlo např. o spolupráci na tématu "Studium interakce mezi neutronem a elektronem", a zejména pak v oboru neutronové difraktometrie při stavbě a při měřeních na spektrometru DIFRAN na reaktoru IBR.

Z češtiny do ruštiny přeložila také podstatnou část technické dokumentace čs. obráběcích strojů 5XV134.13 systému NS 260.03, které byly dodány do SÚJV.

Výsledky výzkumů publikovala (samostatně nebo se spoluautory) v řadě vědeckých prací. Získala hodnost kandidáta věd.

Za soubor prací "Experimentální určení středně kvadratického poloměru rozložení náboje v elektronu" získala v roce 1987 druhou cenu SÚJV.

Byla členkou kolektivu (v abecedním pořadí: Ju.A. Aleksandrov, J. Kulda, P. Lukáš, P. Mikula, L.N. Sedláková, M.Vrána) oceněného v roce 1989 druhou cenou Laboratoře neutronové fyziky "Za určení délky rozptylu neutronu na tenkých vzorcích izotopu ^{208}Pb ".

Autor: Mgr. Emílie Těšínská, Ústav pro soudobé dějiny AV ČR